

TALENT Spits van Groene Ster heeft indrukwekkend verleden

Emil Miljkovic: rebel en klasbak ineen

Geen speler op de Limburgse amateurvelden met een indrukwekkender verleden dan Emil Miljkovic. De spits van Groene Ster vluchtte op zijn zevende samen met zijn ouders uit de oorlog van Bosnië. Eenmaal in Nederland duurde het niet lang voordat zijn voetbal-talent werd opgemerkt.

door **Jiry Funke**

De dag dat hij, vers in Nederland, voor het eerst opviel, kan Miljkovic zich nog precies herinneren. „Er was een talentendag op de Groene Long in Kerkrade. Ik deed mee en Roda JC-scout Wim Vrösch kreeg me in de gaten. Niet veel later speelde ik in een geel-zwart tenue.” Uiteindelijk maakte hij tien jaar deel uit van de jeugdopleiding in Kerkrade. In de verste verte kwam Miljkovic ooit nog maar in de buurt van een langer dienstverband bij een club. Sinds zijn zeventiende zwerft de nu 26-jarige aanvaller als een nomade door de voetbaljungle. „Toen ik vertrok bij Roda ging ik naar Alemannia Aachen. Ik was zeventien of achttien jaar en kwam terecht in de A1. Dat was op dat moment Bundesliga-niveau. Een geweldige tijd. In veertien wedstrijden maakte ik achttien doelpunten. Niet verkeerd toch?!”

Voorts speelde Miljkovic achtereenvolgens voor Fortuna Sittard, het Sloveense NK Nafta Lendava, het Hongaarse Ferencvaros en het Duitse SV Rott. Oh ja, tussendoor werd hij tevens twaalf keer geselecteerd voor Jong Bosnië. Overal pikte hij zijn doelpuntjes mee. De grote vraag rijst: hoe kan het in hemelsnaam dat een speler met een dergelijke voetbalachtergrond op 26-jarige leeftijd zijn wedstrijden afwerkt in de hoofdklasse B?

Emil Miljkovic. foto Bas Quaadvlieg

Er volgt een stilte. Dan: „Nou ja, mensen gaven me verkeerde adviezen en ik had een slechte manager. De mensen om mij heen deden meer voor zichzelf dan voor mij als speler. Dat heeft me vaak een transfer naar een mooie club gekost. Ik weet inmiddels dat de voetbalwereld keihard is.”

De aanvaller wijst echter niet alleen naar anderen. Zijn hart ligt op de tong en dat maakt de weg vrij om de hand in eigen boezem te steken. „Miljkovic is geen gemakkelijke. Ja, dat klopt. Kijk, ik geef alles voor de ploeg, maar ik verwacht ook iets terug. Een stukje erkenning. Dat krijg ik vaak niet. En als dat gebeurt kan ik moeilijk doen. Ik ben gewend om op een hoger niveau te voetballen, waardoor ik veel van mezelf eis. In een wedstrijd geef ik altijd duizend procent en dan ga ik op sommige momenten over een grens heen. Niet goed natuurlijk, toch doe ik het. Ik doe mijn best om het te voorkomen en het lukt steeds beter.”

In de tweede wedstrijd van het seizoen ging het toch mis. Na een conflict met de keeper van UDI'19 werd Miljkovic aanvankelijk voor zeven wedstrijden geschorst. „Dat sloeg nergens op, maar gelukkig had een waarnemer van de KNVB die op de tribune zat ook al geconstateerd dat het wel meeviel. In hoger beroep werd mijn straf omgezet in twee duels.”

Na zijn schorsing is hij inmiddels uitstekend op dreef. In de laatste drie duels vond de scherpshutter vier keer het net. „Het gaat lekker nu en dat wil ik zo houden. Wie weet krijg ik dan nog wel de kans terug te keren in het profvoetbal. Dat is nog steeds mijn doel. Absoluut!”